

FAQ 17: הבהרה להנחיית גילוי תזרים המזומנים החזוי למימון פירעון

התחייבות התאגיד

נובמבר 2008

לאחרונה פרסמה רשות ניירות ערך הנחיה לפי סעיף 36א'(ב) לחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968 בדבר גילוי תזרים המזומנים החזוי למימון פירעון התחייבות התאגיד (ההנחיה).

בהתאם להנחיה נדרש תאגיד מדווח, שתעודות התחייבות שהנפיק מוחזקות בידי הציבור לפרסם את פירוט ההתחייבויות הקיימות והצפויות של התאגיד ואת המקורות הכספיים מהם צופה התאגיד לפרוע התחייבויות אלה לכל אחת מהשנתיים שלאחר תאריך הדוחות (דוח תזרים מזומנים חזוי), במסגרת דוח הדירקטוריון הנכלל בדוח התקופתי או הרבעוני, לפי העניין וזאת במידה והתאגיד עונה על סימני אזהרה העולים מהדוחות הכספיים של התאגיד והכל כמפורט בהנחיה.

בדברי ההסבר להנחיה נקבע כי בחינת קיומם של סימני אזהרה בקשר עם יכולת התאגיד לעמוד בהתחייבויותיו "תעשה הן ברמת הדוחות הכספיים הנפרדים של התאגיד המדווח (דוח סולו) והן ברמת הדוחות המאוחדים שלו."

בהתאם להוראות הדין, נדרש תאגיד מדווח לכלול דוחות כספיים נפרדים במסגרת הדוח התקופתי. דרישה זו אינה מתקיימת בדוח הרבעוני.

שאלה:

האם, ביישום ההנחיה במסגרת פרסום הדוח הרבעוני, נדרש דירקטוריון התאגיד לבחון את קיומם של סימני האזהרה גם ברמת הדוחות הכספיים הנפרדים של התאגיד המדווח (דוח סולו)?

תשובה:

מטרת ההנחיה היא בחינה של הדירקטוריון את סימני האזהרה בהתבסס על הדוחות הכספיים המפורסמים לציבור שהינם מבוקרים או סקורים על ידי רואה החשבון, לפי העניין. לאור האמור, ומאחר ובדוח הרבעוני לא נדרש התאגיד לכלול דוחות כספיים נפרדים (דוח סולו), לצורך יישום ההנחיה בנוגע לדוח הרבעוני, יבחן דירקטוריון התאגיד את קיומם של סימני האזהרה על בסיס הדוחות הכספיים המאוחדים בלבד.